

Stanisław Zimoch

Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 listopada 1991 r. w sprawie niektórych kwestii związanych z niezawisłością oraz etyką zawodową sędziów

Palestra 36/1-2(409-410), 118

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W napaściach na adwokatūrę celował organ ZPP „Prawo i Życie”. Z dzienników warszawskich przodowało „Życie Warszawy”, które piórem red. Ryszarda Kazimierskiej szkalowało adwokatów. Setki klientów było wzywanych do organów śledczych i badanych w sprawie udzielanej im pomocy prawnej. Chodziło głównie o wysokość opłat, i czy adwokaci powoływali się na swoje znajomości w sądach i prokuraturach. Znam to z własnych „doświadczeń”, chociaż w owym czasie pełniłem (październik 1959 - czerwiec 1964) zaszczytną funkcję prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej.

Tymi kilkoma zdaniem chciałbym uzupełnić wypowiedź Mecenasa Zdzisława Krzemińskiego.

Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 listopada 1991 r. w sprawie niektórych kwestii związanych z niezawisłością oraz etyką zawodową sędziów.

Zawarcie przez sędziego związku małżeńskiego z osobą wykonującą zawód adwokata stanowi - w myśl art. 59 §1 pkt 4 prawa o u.s.p. - podstawę odwołania sędziego ze stanowiska. Regulacja ta jest jedną z istotnych gwarancji niezawisłości sędziowskiej, uniemożliwia bowiem sędziemu sprawowanie urzędu, gdy ze względu na utrwaloną sytuację osobistą może znajdować się on pod stałym, uzasadnionym zarzutem braku bezstronności i niezależności w orzekaniu.

Zarzut taki uzasadnia również pozostawanie przez sędziego w trwałym pożyciu z osobą adwokata.

Wypełniając obowiązek strzeżenia niezawisłości sędziowskiej oraz wypowiedziania się w sprawie zasad etyki zawodowej sędziów, Krajowa Rada Sądownictwa - na podstawie art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 20 grudnia 1989 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. Nr 73, poz. 435 ze zmianą) - stwierdza, że nawiązanie przez sędziego trwałego związku osobistego o cechach małżeństwa z osobą adwokata, stanowi przewinienie służbowe i uchybienie godności urzędu (art. 80 prawa o u.s.p.).

*Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa
dr Stanisław Zimoch*

Od redakcji:

Drukujemy przekazane pismo bez jakiegokolwiek komentarza.